

РЕПУБЛИКА КОСОВО
REPUBLIKA E KOSOVES-REPUBLIKA OF KOSOVO
ОСНОВНИ СУД У МИТРОВИЦИ
GJUKATA THEMELORE E MITROVICËS- BASIC COURT OF MITROVICA

Број предмета: 2019:248818

Дана: 10.02.2020

Број документа: 00822842

П.бр. 1044/19

ОСНОВНИ СУД У МИТРОВИЦИ, Опште одељење, судија Стефан Милентијевић, у правној ствари тужиоца А.Х. (**А.Н.**) из Јужне Митровице, Ф.И. (**Ф.И.**) из Јужне Митровице, С.А. (**С.А.**) из села ... , Општина Јужна Митровица, Б.И. (**Б.И.**) из Јужне Митровице, А.Х. (**А.Н.**) из насеља ... – Јужна Митровица, С.М. (**С.М.**) из Приштине, Б.О. (**Б.О.**) из села ... , Општина Вучитрн, Г.П. (**Г.П.**) из Вучитрна, Р.И. (**Р.И.**) из села ... , Општина Јужна Митровица, Б.М. (**Б.М.**) из насеља ... – Јужна Митровица, Б.В. (**Б.В.**) из Јужне Митровице, М.П. (**М.П.**) из Јужне Митровице, Р.М. (**Р.М.**) из насеља ... – Јужна Митровица, Ф.О. (**Ф.О.**) из Јужне Митровице, Х.А. (**Н.А.**) из насеља ... – Јужна Митровица, Б.О. (**Б.О.**) из села ... , Општина Јужна Митровица, Е.С. (**Е.С.**) из Јужне Митровице, С.П. (**С.П.**) из Јужне Митровице, А.А. (**А.А.**) из Јужне Митровице и И.В. (**И.В.**) из Јужне Митровице, чији је пуномоћник Г.И. , адвокат из Јужне Митровице, против тужене Т... А.Д. – Јужна Митровица, чији је заступник Х.Л. (Н.Л.), ради исплате јубиларне награде, вредност предмета спора 33.510,00 евра, након одржане главне расправе од дана 27.01.2020. године, на којој су били присутни пуномоћник тужиоца и заступник тужене, дана 10.02.2020. године донео је,

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ тужбени захтев тужиоца С.А. (**С.А.**), па се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужена Т... А.Д. – југ да тужиоцу исплати новчани износ у висини од 865.00 евра, са законском затезном каматом од 8% од дана 29.10.2019. године, као дана подношења тужбе, па до исплате, у року од 7 дана од дана пријема преписа пресуде, под претњом извршења.

ДЕЛИМИЧНО СЕ усваја тужбени захтев тужиоца Ф.И. (**Ф.И.**), Б.И. (**Б.И.**), А.Х. (**А.Н.**), С.М. (**С.М.**), Г.П. (**Г.П.**), Б.М. (**Б.М.**), Б.В. (**Б.В.**), М.П. (**М.П.**), Р.М. (**Р.М.**), Ф.О. (**Ф.О.**), Х.А. (**Н.А.**), Е.С. (**Е.С.**), С.П. (**С.П.**) и А.А. (**А.А.**), па се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужена да:

- тужиоцу Ф.И. (**F.I.**), исплати новчани износ у висини од 679,00 евра,
- тужиоцу Б.И. (**B.I.**), исплати новчани износ у висини од 760,00 евра,
- тужиоцу А.Х. (**A.H.**), исплати новчани износ у висини од 812,00 евра,
- тужиоцу С.М. (**S.M.**), исплати новчани износ у висини од 865,00 евра,
- тужиоцу Г.П. (**G.P.**), исплати новчани износ у висини од 795,00 евра,
- тужиоцу Б.М. (**B.M.**), исплати новчани износ у висини од 579,00 евра,
- тужиоцу Б.В. (**B.V.**), исплати новчани износ у висини од 710,00 евра,
- тужиоцу М.П. (**M.P.**), исплати новчани износу у висини од 854,00 евра,
- тужиоцу Р.М. (**R.M.**), исплати новчани износ у висини од 865,00 евра,
- тужиоцу Ф.О. (**F.O.**), исплати новчани износ у висини од 812,00 евра,
- тужиоцу Х.А. (**H.A.**), исплати новчани износ у висини од 725,00 евра,
- тужиоцу Е.С. (**E.S.**), исплати новчани износ у висини од 760,00 евра,
- тужиоцу С.П. (**S.P.**), исплати новчани износ у висини од 876,00 евра и
- тужиоцу А.А. (**A.A.**), исплати новчани износ у висини од 760,00 евра,

са законском затезном каматом од 8% од дана 29.10.2019. године, као дана подношења тужбе, па до исплате, у року од 7 дана од дана пријема преписа пресуде, под претњом извршења.

Тужбени захтев тужиоца из става II ове пресуде, у делу којим су тражили да се обавезе тужена да им преко новчаног износа досуђеног ставом другим ове пресуде, исплати и новчани износ: тужиоцу **Ф.И.** у висини до 1.358,00 евра, тужиоцу **Б.И.** у висини до 1.520,00 евра, тужиоцу **А.Х.** у висини до 1.624,00 евра, тужиоцу **С.М.** у висини до 1.730,00 евра, тужиоцу **Г.П.** у висини до 1.590,00 евра, тужиоцу **Б.М.** у висини до 1.158,00 евра, тужиоцу **Б.В.** у висини до 1.420,00 евра, тужиоцу **М.П.** у висини до 1.708,00 евра, тужиоцу **Р.М.** у висини до 1.730,00 евра, тужиоцу **Ф.О.** у висини до 1.624,00 евра, тужиоцу **Х.А.** у висини до 1.450,00 евра, тужиоцу **Е.С.** у висини до 1.520,00 евра, тужиоцу **С.П.** у висини до 1.752,00 евра и тужиоцу **А.А.** у висини до 1.520,00 евра, са законском затезном каматом од 8% од дана подношења тужбе па до исплате, **ОДБИЈА СЕ** као неоснован.

ОДБИЈА СЕ тужбени захтев тужиоца А.Х. , Б.О. са личним бројем ... , Р.И. , Б.О. са личним бројем ... и И.В. , којим су тражили да се тужена обавезе да:

- тужиоцу А.Х. (**A.H.**), исплати новчани износ у висини од 2.955,00 евра,
- тужиоцу Б.О. (**B.O.**), исплати новчани износ у висини од 2.664,00 евра, ,
- тужиоцу Р.И. (**R.I.**), исплати новчани износ у висини од 1.730,00 евра,
- тужиоцу Б.О. (**B.O.**), исплати новчани износ у висини од 1.450,00 евра, и
- тужиоцу И.В. (**I.V.**), исплати новчани износ у висини од 2.142,00 евра,

са законском затезном каматом од 8%, од дана подношења тужбе до исплате, као **НЕОСНОВАН.**

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да тужиоцима С.А. (**S.A.**), Ф.И. (**F.I.**), Б.И. (**B.I.**), А.Х. (**A.H.**), С.М. (**S.M.**), Г.П. (**G.P.**), Б.М. (**B.M.**), Б.В. (**B.V.**), М.П. (**M.P.**), Р.М. (**R.M.**), Ф.О. (**F.O.**), Х.А. (**H.A.**), Е.С. (**E.S.**), С.П. (**S.P.**) и А.А. (**A.A.**), солидарно исплати трошкове

поступка у новчаном износу од 1.049,60 евра у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде под претњом извршења.

Захтев тужиоца да се обавезе тужена да тужиоцима поред износа одређеним ставом V ове пресуде, досуди и новчани износ у висини од 405,60 евра на име трошкова парничног поступка, одбија се као неоснован.

Образложење

Тужиоци су у тужби и речима на одржаном рочишту, преко пуномоћника, истакли, да су се на основу одредбе чл. 52 Општег колективног споразума обраћали туженој са захтевом за исплату јубиларне награде, међутим, како тужена није испунила наведену обавезу, предложили су суду да донесе пресуду којом ће обавезати тужену да тужиоцима, сваком понаособ исплати новчани износ ближе одређен у изреци пресуде. Предложили су да суд усвоји тужбени захтев тужиоца у целости, са законском затезном каматом од дана подношења тужбе до исплате. Доказе су предложили, трошкове поступка су тражили.

У одговору на тужбу и речима на одржаном рочишту, тужена је преко својих заступника оспорила тужбу и тужбени захтев, како што се тиче основа тако и висине тужбеног захтева, предлажући суду да одбије тужбени захтев тужиоца. Као разлоге на основу којих сматра да не постоји основаност тужбеног захтева, наводи те, да тужиоци нису доказали у којој години су остварили право на јубиларну награду, а из предложених доказа сматра да нико није испунио услове за исплату јубиларне награде, док је на снази био Општи колективни споразум. Такође, навела је да су неосновани захтеви тужиоца и из разлога што се њихов рад не може сматрати радним стажом, као и да уговори о раду нису тачни параметри износа плата тужиоца.

У циљу утврђивања чињеничног стања суд је извео следеће доказе: увид у захтев за исплату јубиларне награде поднет туженој од стране тужиоца дана 30.09.2019. године, увид у потврду о радном искуству за тужиоца А.Х. издату од стране тужене дана 26.09.2019. године, увид у уговор о раду сачињен између тужиоца А.Х. и тужене дана 15.03.2017., увид у потврду о радном искуству за тужиоца Ф.И. издату од стране тужене дана 26.09.2019. године, увид у уговор о раду сачињен између тужиоца Ф.И. и тужене дана 04.01.2017. године, увид у потврду о радном искуству за тужиоца С.А. издату од стране тужене дана 24.09.2019. године, увид у уговор о раду сачињен дана 21.02.2017. године између тужиоца С.А. и тужене, увид у потврду о радном искуству за тужиоца Б.И. издату од стране тужене дана 27.09.2019. године, увид у уговор о раду сачињеног дана 27.09.2019. године између тужиоца Б.И. и тужене, потврда о радном искуству за тужиоца А.Х. издату од стране тужене дана 27.09.2019. године, увид у уговор о раду сачињеног дана 23.03.2017. године између тужиоца А.Х. и тужене, увид у потврду о радном искуству за тужиоца С.М. издату од стране тужене дана 26.09.2019. године, увид у уговор о раду сачињеног дана 06.02.2017. године између тужиоца С.М. и тужене, увид у потврду о радном искуству за тужиоца Б.О. издату од стране тужене дана 26.09.2019. године, увид у уговор о раду

сачињеног дана 29.01.2019. године између тужиоца Б.О. и тужене, увид у потврду о радном искуству за тужиоца Г.П. издату од стране тужене дана 27.09.2019. године, увид у уговор о раду сачињеног дана 17.01.2017. године између тужиоца и тужене, увид у потврду о радном искуству за тужиоца Р.И. издату од стране тужене дана 26.09.2019. године, увид у уговор о раду сачињеног дана 18.02.2017. године између тужиоца Р.И. и тужене, увид у потврду о радном искуству за тужиоца Б.М. издату од стране тужене дана 27.09.2019. године, увид у уговор о раду сачињеног дана 18.04.2017. године између тужиоца Б.М. и тужене, увид у потврду о радном искуству за тужиоца Б.В. издату од стране тужене дана 27.09.2019. године, увид у уговор о раду сачињеног дана 04.01.2017. године између тужиоца Б.В. и тужене, увид у потврду о радном искуству за тужиоца М.П. издату од стране тужене дана 27.09.2019. године, увид у уговор о раду сачињеног дана 27.09.2019. године између тужиоца М.П. и тужене, увид у потврду о радном искуству тужиоца Р.М. издату од стране тужене дана 27.09.2019. године, увид у уговору о раду сачињеног дана 27.09.2019. године између тужиоца Р.М. и тужене, увид у потврду о радном искуству тужиоца Ф.О. издату од стране тужене дана 26.09.2019. године, увид у уговор о раду сачињеног дана 26.09.2019. године између тужиоца Ф.О. и тужене, увид у потврду о радном искуству за тужиоца Х.А. издату од стране тужене дана 20.09.2019. године, увид у уговор о раду сачињеног дана 18.04.2019. године између тужиоца Х.А. и тужене, увид у потврду о радном искуству за тужиоца Б.О. издату од стране тужене дана 27.09.2019. године, увид у уговор о раду сачињеног дана 15.08.2018. године између тужиоца Б.О. и тужене, увид у потврду о радном искуству за тужиоца Е.С. издату од стране тужене дана 27.09.2019. године, увид у уговор о раду сачињеног дана 12.04.2017. године између тужиоца Е.С. и тужене, увид у потврду о радном искуству за тужиоца С.П. издату од стране тужене дана 27.09.2019. године, увид у уговор о раду сачињеног дана 03.01.2019. године између тужиоца С.П. и тужене, потврду о раду за тужиоца А.А. издату од стране тужене дана 27.09.2019. године, увид у уговор о раду сачињеног дана 27.09.2019. године између тужиоца А.А. и тужене, увид у потврду о радном искуству за тужиоца И.В. издату од стране тужене дана 27.09.2019. године и уговор о раду сачињеног дана 16.03.2018. године између тужиоца И.В. и тужене.

Суд је на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа посебно и свих доказа заједно, као и на основу резултата целокупне расправе, сходно одредби чл. 8 Закона о парничном поступку одлучио као у изреци пресуде.

На основу захтева за исплату јубиларне награде поднетог туженој од стране тужиоца, суд је утврдио да је тражењу судске заштите претходио захтев тужиоца туженој за исплату јубиларне награде.

На основу потврда о радном искуству за тужиоце и уговора о раду сачињеног између тужиоца и тужене суд је утврдио да су се тужиоци у време подношења тужбе радили код тужене.

На основу потврде о радном искуству за тужиоца А.Х. , суд је утврдио да је тужилац радио код тужене у временском периоду од 15.10.1973. године до 27.02.1976, када је отишао на служење војног рока, да би наставио са радом код тужене у периоду од

31.05.1977. године до 30.09.1990. године, а после ратних дешавања да је радио код тужене у временском периоду од 17.01.2000. године до 30.03.2019. године када је пензионисан, , док је на основу уговора о раду утврђено бруто месечна плата тужиоца у износу од 985,00 евра.

На основу потврде о радном искуству за тужиоца Ф.И. , суд је утврдио да је тужилац радио код тужене у временском периоду од 12.01.1982. године до 30.09.1990. године, а после ратних дешавања на Косову да је радник тужене од дана 05.05.2004. године, док је на основу уговора о раду утврђена месечна бруто плата тужиоца у износу од 679,00 евра.

На основу потврде о радном искуству за С.А. суд је утврдио да је тужилац радио код тужене у временском периоду од дана 16.05.1983. године до 21.08.1990. године, а након ратних дешавања на Косову да је радник тужене од дана 01.08.2007. године, док је на основу уговора о раду утврђена месечна бруто плата тужиоца у износу од 865,00 евра.

На основу потврде о радном искуству за тужиоца Б.И. суд је утврдио да је тужилац радио код тужене у временском периоду од дана 25.09.1980. године до 05.07.1982. године, затим у временском периоду од 02.09.1983. године до 18.09.1990. године, а након ратних дешавања да је радник тужене од дана 05.05.2004. године, док је на основу уговора о раду утврђена месечна бруто плата 760.00 евра.

На основу потврде о радном искуству за тужиоца А.Х. , суд је утврдио да је тужилац радио код тужене у временском периоду од дана 14.09.1982. године до 21.08.1990. године , а након ратних дешавања да је радник тужене од дана 06.09.2004. године, док је на основу уговора о раду утврђена месечна бруто плата износи 812.00 евра.

На основу потврде о радном искуству за тужиоца С.М. , суд је утврдио да је тужилац радио код тужене у временском периоду од дана 07.06.1983. године, до 24.09.1990. године, а након ратних дешавања да је радник тужене од дана 06.09.2004. године, док је на основу уговора о раду утврђена бруто месечна плата у износу од 865.00 евра.

На основу потврде о радном искуству за тужиоца Б.О. , суд је утврдио да је тужилац радио код тужене у временском периоду од дана 21.12.1978. године, до 24.09.1990. године, а након ратних дешавања да је радник тужене од дана 17.01.2000. године, док је на основу уговора о раду утврђена бруто месечна плата у износу од 888,00 евра.

На основу потврде о радном искуству за тужиоца Г.П. , суд је утврдио да је тужилац радио код тужене у временском периоду од дана 15.01.1982. године, до дана 03.09.1990. године, а након ратних дешавања да је радник тужене од дана 06.09.2004. године, док је на основу уговора о раду утврђена бруто месечна плата тужиоца у износу од 795,00 евра.

На основу потврде о радном искуству за тужиоца Р.И. , суд је утврдио да је тужилац радио код тужене у временском периоду од дана 30.06.1983. године до дана 18.09.1990.

године, а након ратних дешавања да је радник тужене од дана 17.01.2000. године, док је на основу уговора о раду утврђена бруто месечна плата тужиоца у износу од 865,00 евра.

На основу потврде о радном искуству за тужиоца Б.М. , суд је утврдио да је тужилац радио код тужене у временском периоду од дана 17.07.1981. године до дана 24.09.1990. године, а након ратних дешавања да је радник тужене од дана 05.05.2004. године, док је на основу уговора о раду утврђена месечна плата у износу од 579,00 евра.

На основу потврде о радном искуству за тужиоца Б.В. , суд је утврдио да је тужилац радио код тужене у временском периоду од дана 26.07.1977. године до дана 31.07.1985. године, затим у временском периоду од дана 04.08.1986. године до дана 09.08.1990. године, а након ратних дешавања да је радник тужене од дана 05.05.2004. године, док је на основу уговора о раду утврђена месечна бруто плата тужиоца у износу од 710,00 евра.

На основу потврде о радном искуству за тужиоца М.П. , суд је утврдио да је тужилац радио код тужене у временском периоду од дана 09.01.1985. године до дана 24.09.1990. године, а након ратних дешавања да је радник тужене од дана 05.05.2004. године, док је на основу уговора о раду утврђена месечна бруто плата тужиоца у износу од 854,00 евра.

На основу потврде о радном искуству за тужиоца Р.М. , суд је утврдио да је тужилац радио код тужене у временском периоду од дана 05.01.1982. године до дана 04.04.1985. године, затим у временском периоду од дана 13.06.1985. године до дана 03.09.1990. године, а након ратних дешавања да је радник тужене од дана 05.05.2004. године, док је на основу уговора о раду утврђена бруто месечна плата тужиоца у износу од 865,00 евра

На основу потврде о радном искуству за тужиоца Ф.О. , суд је утврдио да је тужилац радио код тужене у временском периоду од дана 01.04.1979. године до дана 21.08.1990. године, а након ратних дешавања да је радник тужене од дана 05.05.2004. године, док је на основу уговора о раду утврђена бруто месечна плата тужиоца у износу од 812,00 евра.

На основу потврде о радном искуству за тужиоца Х.А. , суд је утврдио да је тужилац радио код тужене у временском периоду од дана 10.07.1979. године до дана 18.09.1990. године, а након ратних дешавања да је радник тужене од дана 05.05.2004. године, док је на основу уговора о раду утврђена месечна бруто плата тужиоца у износу од 725,00 евра.

На основу потврде о радном искуству за тужиоца Б.О. , суд је утврдио да је тужилац радио код тужене у временском периоду од дана 21.09.1982. године, затим до дана 18.09.1990. године, а након ратних дешавања да је радник тужене од дана 22.12.1999. године, док је на основу уговора о раду утврђена месечна бруто плата за тужиоца у износу од 725,00 евра.

На основу потврде о радном искуству за тужиоца Е.С. , суд је утврдио да је тужилац радио код тужене у временском периоду од дана 23.05.1983. године до 13.03.1986. године, затим у временском периоду од дана 02.04.1987. године до дана 24.09.1990. године, а након ратних дешавања да је радник тужене од дана 05.05.2004. године, док је на основу уговора о раду утврђена месечна бруто плата за тужиоца у износу од 760,00 евра.

На основу потврде о радном искуству за тужиоца С.П. , суд је утврдио да је тужилац радио код тужене у временском периоду од дана 19.10.1981. године до дана 04.07.1983. године, затим у временском периоду од дана 16.08.1984. године до дана 21.08.1990. године, а након ратних дешавања да је радник тужене од дана 05.05.2004. године, док је на основу уговора о раду утврђена месечна бруто плата за тужиоца у износу од 876,00 евра.

На основу потврде о радном искуству за тужиоца А.А. , суд је утврдио да је тужилац радио код тужене у временском периоду од 1981 године до дана 24.09.1990. године, а након ратних дешавања да је радник тужене од дана 05.05.2004. године, док је на основу уговора о раду утврђена месечна бруто плата тужиоца у износу од 760,00 евра.

На основу потврде о радном искуству за тужиоца И.В. , суд је утврдио да је тужилац радио код тужене у временском периоду од дана 25.09.1980. године, затим у временском периоду од 04.08.1978. године до дана 25.12.1989. године, а након ратних дешавања да је радник тужене од дана 17.01.2000. године, док је на основу уговора о раду за тужиоца утврђена месечна бруто плата у износу од 714.00 евра

Одредбом чл. 52 Општег колективног споразума, који је ступио на правну снагу дана 01.01.2015. године, прописано је да запослени за 10, 20, 30 година непрекидног радног искуства имају право на јубиларну награду у износу од једне, две или три месечне плате, затим да је последњи послодавац тај који плаћа јубиларну награду, као и да се јубиларни поклон плаћа у року од месец дана, након испуњавања услова из овог става.

Најпре, анализом наведене одредбе Општег колективног споразума може се закључити да запосленима припада право на јубиларну награду само за континуирани рад код последњег послодавца, с обзиром на то да Општи колективни уговор децидно захтева да се ради о непрекидном радном искуству.

У конкретном, само код тужиоца С.А. постоји основаност тужбеног захтева у целости, јер је тужилац, сходно напред наведеној одредби Општег колективног споразума, остварио 10 година непрекидног радног искуства код тужене, имајући у виду да је у непрекидном трајању од 01.08.2007. године па све до подношења тужбе радио код тужене, тачније да је 10 јубиларну годину радног искуства код тужене навршио дана 01.08.2107. године, када је и стекао право да захтева исплату јубиларне награде.

Са друге стране, код тужиоца Ф.И., Б.И, А.Х, С.М. , Г.П. , Б.М , Б.В. , М.П. , Р.М. Ф.О. , Х.А. , Е.С. , С.П. и А.А. , тужбени захтев је делимично основан.

Наиме, код ових, као и код осталих тужиоца није релевантан радни однос или радно искуство пре 2004. године, с обзиром на то да је на основу потврда о радном искуству утврђено да је у њиховом раду код тужене долазило до прекида. При чему, нису битни разлози који су довели до прекида радног искуства, имајући у виду да Општи колективни споразум у том смислу не прави изузетке.

Дакле, за ове тужиоце правно релевантно, у смислу остваривања права на јубиларну награду и њену исплату, је радно искуство које су код тужене стекли од 2004. године.

Сходно томе, суд је утврдио да је тужбени захтев ових тужиоца основан само у погледу потраживања везаних за јубиларну награду поводом 10 година непрекидног радног искуства, док је захтев за исплату јубиларне награде за 20 или 30 година радног искуства ових тужиоца неоснован.

Иако, тужиоци нису навели у којој години су остварили јубиларну годину запослења поводом чега и захтевају јубиларну награду, суд је на основу предложених доказа, посебно на основу потврда о радном искуству утврдио, да су горе поменути тужиоци након ратних дешавања започели рад код тужене 2004 године, из чега произилази да је 10 година радног искуства код тужене започела 2014. године, а навршила се 2015. године.

У време, када је започела 10 јубиларна година непрекидног радног искуства тужиоца, на снази није био Општи колективни споразум, који је ступио на правну снагу 01.01.2015. године, али су у време његовог ступања ови тужиоци још увек били у 10 јубиларној години запослења, па је тужена након ступања на снагу овог Споразума била у обавези да тужиоцима исплати јубиларну награду за 10 година непрекидног радног искуства.

Запослени, који су остварили јубиларну годину запослења у години која је претходила години када је Општи колективни споразум ступио на правну снагу, имају право на јубиларну награду након ступања овог Споразума на снагу. Дакле, ови тужиоци имају право на јубиларну награду и њену исплату за 10 година непрекидног радног искуства, јер 10-та годишњица непрекидног радног искуства тужиоца протезала и у години у којој је ступио на правну снагу Општи колективни споразум.

Нису од утицаја на другачији одлуку суда наводи тужене да се рад тужиоца не може сматрати радним стажом. Ово из разлога, јер је Општим колективним споразумом јасно прописано да право на јубиларну награду имају запослени који су остварили одређене године радног искуства. У том смислу, Општи колективни споразум не захтева да је запослени остварио одређене године радног стажа, већ одређене године радног искуства. Радно искуство је шири појам од радног стажа и обухвата фактички рад код одређеног послодавца, који не мора да је праћен и радним стажом.

Исто тако, неосновани су наводи тужене да уговори о раду тужиоца нису тачни параметри износа њихових плата, из следећих разлога. Суд у парничном поступку не утврђује материјалну истину у погледу чињеница које су изнете пред судом, већ једну чињеницу сматра истинитом у мери у којој је доказана њена истинитост. У конкретном, тужиоци су на основу уговора о раду доказали износ њихове плате код тужене, а терет доказивања да висина плата тужиоца није истинита износу плата наведених у уговору о раду, лежала је на туженој. Притом, за исплату јубиларне награде небитна је и чињеница да ли се ради о бруту или нето износу плату, јер Општи колективни уговор у том погледу не прави разлику.

Што се тиче затезне камате суд је оним тужиоцима који су остварили право на исплату јубиларне награде, затезну камату досудио од дана подношења тужбе. Суд сматра да на новчаним потраживањима у споровима из радног односа затезна камата тече од дана доспелости потраживања или евентуално од дана подношења захтева, односно, у конкретном случају, од дана када су тужиоци остварили право на њену исплату или дана када су поднели захтев за њену исплату. Међутим, како су тужиоци затезну камату тражили од дана подношења тужбе, суд је исту досудио од тог момента, јер би у супротном прекорачио тужбени захтев.

Тужбени захтев тужиоца А.Х. , Б.О. , Р.И. , Б.О. и И.В. суд сматра неоснованим из следећих разлога. Поред тога, што за суд није правно релевантно радно искуство који су ови тужиоци остварили пре 1999. године, ни рад који су ови тужиоци обављали код тужене након овог периода није могао да доведе до стицања права на јубиларну награду.

Наиме, на основу утврђеног чињеничног стања произилази да су ови тужиоци код тужене започели са радом у току 1999. и 2000. године, што доводи до закључка да тужиоци немају право на јубиларну награду ни за 10 година рада код тужене.

Право на јубиларну награду не остварује се аутоматски, навршавањем потребног броја година радног искуства запосленог, већ је неопходно постојање законског или аутономног прописа који ће предвиђати право на јубиларну награду и њену исплату, у тренутку када запослени оствари одређени број година радног искуства.

У конкретном, у тренутку када су тужиоци остварили 10 годину непрекидног радног искуства код тужене (2009. и 2010. године), није постојао законски или аутономни пропис који би предвиђао право на јубиларну награду и њену исплату.

То што је, каснијим Општим колективним споразумом, који је, како је наведено, ступио на правну снагу 01.01.2015. године, прописано право на јубиларну награду, не може бити основ да се ово право тражи ретроактивно.

Закони и други прописи који правним нормама уређују права и обавезе субјеката правних односа, доносе се да би важили од момента ступања на правну снагу. Дакле, правна норма важи за убудуће, тј. од дана ступања на правну снагу. Изузетно, правна

норма може важити и за случајеве који су важили пре њеног ступања на правну снагу, али то мора бити изричито предвиђено прописом у којем је садржана правна норма.

То подразумева да само они запослени који су након ступања на правну снагу правне норме, тј. о овом случају Општег колективног споразума, остварили јубиларну годину непрекидног радног искуства код последњег послодавца, за 10, 20, или 30 година рада, могу захтевати право на исплату јубиларне награде.

Да је Општи колективни споразум склопљен да би важио убудуће, произилази и на основу одредбе чл. 52 ст. 3 овог Споразума, којим је предвиђено да се јубиларни поклон плаћа у року од месец дана, након испуњавања услова. Ово значи, да послодавац има обавезу да јубиларну награду исплати у року од месец дана, од дана када запослени оствари неку од јубиларних година непрекидног радног искуства. Не може се сматрати логичким, тумачење, да је тужена била у обавези исплатити јубиларну награду тужиоцима, за 10 година непрекидног радног искуства, која је наступила у току 2009. и 2010. године, када се има у виду да тада није постојао колективни уговор нити законски пропис који би прописивао право на њену исплату, па самим тим ни тужена није могла да испуни обавезу у року од месец дана, јер се таква обавеза пред њу тада није ни постављала.

Имајући у виду трошкове који су настали у овом поступку, а с обзиром на чињеницу да је тужиоце у овом поступку заступао овлашћени пуномоћник у својству адвоката исте одредио у складу са одредбом чл. 452 ст. 2 Закона о парничном поступку и на основу Адвокатске тарифе.

Одредбом чл. 452 ст. 2 Закона о парничном поступку прописано је да уколико тужилац успе само делимично у судском процесу, у том случају суд може, узимајући обзир постигнути успех, одредити да свака странка сноси своје трошкове или да једна странка накнади другој или посреднику којој се придружио само сразмеран део трошкова.

У том погледу, што се тиче трошкова поступка, тужиоци у овом поступку се фактички сматрају једном странком, јер су били заступани од стране једног адвоката и трошкови у складу са заступањем адвоката били обрачунати према адвокатској тарифи и да тужиоцима који су у овом поступку успели делимично као и тужиоцу који је у овом поступку у целости успео са својим захтевом, треба накнадити сразмеран део трошкова, у складу са претходном одредбом Закона о парничном поступку.

Сходно томе, суд је тужиоцима из ст. V ове пресуде досудио трошкове поступка у новчаном износу у висини од 1.049,60 евра, и то: за састав тужбе новчани износ у висини од 624 евра, за заступање на једном рочишту износ од 405,60 евра.

На основу тарифног бр. 6 Правилника адвокатске тарифе прописано је да се за поднету тужбу у спору у вредности од 10.000 евра састављање тужбе износи 208,00 евра и за заступање на једном рочишту према тарифном бр. 7 истог правилника, износ од 135,20 евра, док је на основу тарифног броја 10 предвиђено да се за заступање више странака, награда повећава за 50% за сваку странку, али максимално 300% ове тарифе.

Суд је одбио захтев тужиоца који су успели у овом поступку за накнаду трошкова поступка и за новчани износ од 405,60 евра, због присуства њиховог адвоката на једном рочишту које је одложено, сматрајући саму чињеницу да су тужиоци делимично успели у овом поступку да имају право на сразмеран део трошкова, а такви трошкови по процени суда могу бити досуђени само за одржана рочишта.

Из свега наведеног одлучено је као у изреци пресуде.

ОСНОВНИ СУД У МИТРОВИЦИ
ОПШТЕ ОДЕЉЕЊЕ
П.бр. 1044/2019 од дана 10.02.2020. године

СУДИЈА
Стефан Милентијевић

ПРАВНА ПОУКА: Против ове пресуде може се изјавити жалба Апелационом суду у Приштини, у року од 7 дана од дана пријема преписа пресуде, а преко овог суда.